

Biskop Stubkjær: Håb kræver handling i en forkvaklet verden

Hvor svært kan det være! Håb er vel håb? På Kirkernes Folkemøde sætter en biskop i folkekirken, en kardinal i Den Katolske Kirke og generalsekretæren i Frikirkenet hinanden stævne for at drøfte, hvordan kirken kan bringe håb ind i en verden, der kan virke håbløs.

Af René Høeg, Himmelske Dage

Det kan ved første indskydelse synes så enkelt, at kirken skal bringe håb til mennesker. Men ved nærmere eftertanke melder de mange spørgsmål sig. For hvad vil det egentlig sige at bringe håb til andre. Er det ved ord, bøn eller handling? Og de tre ledere er ikke helt enige.

Netop afdøde Pave Frans siger, "håb skuffer ikke." Så langt så godt. Kardinal Mario Grech, som af nogle nævnes som en mulig ny pave, siger til Himmelske Dage, at et kristent menneske aldrig kan være ligeglad med et andet menneskes kampe og lidelser. Mødet med Kristus åbner hjertet for en ægte forbindelse til andre. Håbet ligger blandt i at lytte til Ordet og til det andet menneske.

Lytning er, ifølge Grech, ikke bare en praktisk og funktionel handling. Den har teologisk og kirkelig betydning, når den forstås som en invitation til at tage imod Jesu gerning, som ofte bestod i at lytte. Det forvandler relationer mellem mennesker og folkeslag.

En kirke, der virkelig lytter, er en kirke, som "samaritaniserer." Den byder først og fremmest velkommen, helbreder sår, giver støtte og håb, før den dømmes eller underviser. Og som Pave Frans skrev det i værket *Fratelli Tutti*, Kærligheden spørger ikke, om den sårede bror er herfra eller derfra. Kærlighed smadrer de kæder, der isolerer og deler.

Der skal mere end lyttende ører til

I Viborg sidder tidligere generalsekretær for Folkekirkenes Nødhjælp, nuværende biskop og generalsekretær for Det Lutherske Verdensforbund, Henrik Stubkjær. Han har set meget nød, ødelæggelse og uretfærdighed i verden. Han kalder på handling. Både nationalt og internationalt forsømmer kirkens folk at tale med hinanden om, hvordan en teologi kan lyde og en kirke virke i en tid med voldsomme krige og splittelser.

"Vi har sovet i timen. Siden anden verdenskrig har vi et langt stykke hen ad vejen glemt at forholde os til, hvordan vi vil være kirke i en polariseret verden med voldsomme krige og folk, der undertrykkes."

Stubkjær ser gerne kirker tage aktivt stilling, også ved at sige fjender i mod. "Vi kan ikke nøjes med fine ord og græde over verdens ulyksaligheder. Den enkelte skal turde at gå op i mod. Mange taler om fred, men skal eksempelvis palæstinenserne bare overgive sig? Eller ukrainerne? Er der noget håb i det på længere sigt?"

“Jeg mener, at vi skal have fuld fokus på humanitær hjælp, tage os en teologisk refleksion over, hvordan vi kan være fredsskabere (peace makers) og i øvrigt fastholde, at menneskerettighederne flugter godt med kristne værdier. Og det giver os nogle vigtige opgaver at tage på os.”

Gråd og tårer forpligter

Mikael Wandt Laursen, generalsekretær i Frikirkenet, kommer sine to samtalepartnere i møde, og pointerer, at menneskets skabthed i Guds billede ikke kan gentages ofte nok. Vi har ånden tilfælles. Vi skal leve af Guds ord, også selvom mennesker ofte forsøger at undgå det i målet på at opnå egne mål, der skaber splittelse. Tænk bare på Babelstårnsfortællingen. Derfor skal kirken huske sit kald. Kaldet til brobygning. Om end det er svært.

“Israel er Guds udvalgte folk. Det står jeg ved. Men taler vi eksempelvis om de voldsomme begivenheder i Det Hellige Land, så er det vores pligt som kirke at sætte os ned sammen med de grædende, uanset hvilken side, de befinder sig på. Vi har pligt til at gå ind i det andet menneskes sorg og smerte. Vi skal turde græde med de grædende. Gråd er nemlig aldrig passivt. Det er at træde ind i egen og andres smerte og forholde sig til den. Det er noget andet end de knyttede næver.”

Kirkernes Folkemøde – Himmelske Dage sætter rammen for vigtige samtaler

I disse dage, hvor Den Katolske Kirke indleder konklavet med henblik på at vælge en ny pave, er det værd at hæfte sig ved, at et af de præfixer, der bruges om paven er Pontifex Maximus. Det betyder brobygger – mellem mennesker og historien.

Alle gudstjenester, koncerter, foredrag, samtaler og andre arrangementer på Kirkernes Folkemøde

har netop brobygning over forskelligheder som mål. Der er megen håb i det fælleskirkelige. Fællesskabet om gudsskabthed og kaldelsen til at være kirke for og med hinanden.

Se det samlede program på www.himmelskedage.dk/program - hvor du også finder samtalen mellem Kardinal Mario Grech, biskop Henrik Stubkjær og generalsekretær Mikael Wandt Laursen den 30. maj klokken 14.00.

